

ע"פ 32427/07 - דאקר חאג' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 32427-07 חאג' נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני:

בפני	כבוד השופט ערן קוטון
מערער	דאקר חאג'
נגד	מדינת ישראל
משיבה	

פסק דין

- לפני ערעור על חומרת העונש שנגזר על המערער בגין תח"ע 6694-04-16 בבית משפט השלום לתעבורה בעכו (להלן: "בית משפט קמא").
- לפני בית משפט קמא הונח כתוב אישום בו יוחסו למערער עבירות הנהיגה לאחר שתוקף רישיון הנהיגה שלו פקע במהלך תקופה העולה על ששה חודשים, ולא פוליסט ביטוח בת תוקף לשימוש ברכב, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: "פקודת התעבורה") וסעיף 2(א) לפקודת ביטוח הרכב מנوعי [נוסח חדש, התש"ל-1970].
- על פי כתוב האישום, בתאריך 22.3.16 בשעה 16:20, בנחף, נהג המערער ברכב משא סגור לאחר שתוקף רישיון הנהיגה שלו פקע ביום 19.6.99, ולא פוליסט ביטוח המכסה את נהיגתו.
- המערער הודה בבית משפט קמא במייחס לו והורשע על פי הודהתו. כן ביקש לצרף לעניין העונש תיקים נוספים, חמישה במספר, בגין עבירות זהות שנערכו בתאריכים 18.10.15, 18.10.15, 9.12.15, 20.4.16, 11.9.16 ו-6.3.17 אשר גם בביב祖ן הודה.
- הצדדים הציגו לפני בית משפט קמא הסדר טיעון לפיו יוטל על המערער עונש מאסר בפועל ממשר חמישה חודשים שירות בעבודות שירות, מאסר מותנה בן שבעה חודשים למשך שלוש שנים, פסילה בפועל של רישיון הנהיגה, פסילה על תנאי, קנס והתחייבות.
- בית משפט קמא כיבד את הסדר הטיעון וגזר את דיןו של המערער בהתאם להסדר.

בגזר הדין הוטלו על המערער רכיבי הענישה כדלקמן: חמישה חודשים מאסר לרכיבי בפועל בעבודות שירות; שבעה חודשים מאסר על תנאי, וה坦נא הוא שהמערער לא יעבור במשך שלוש שנים עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה או עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה; קנס בסך 3,500 ₪ או 35 ימי מאסר תMOREנו לתשלום בשבועה תשולם; חתימה על התחייבות על סך 3,000 ₪ להימנע מלבצע עבירות בהן הורשע במשך שניים; פסילה מילקבָּל או להחזיק רישיון הנהיגה לתקופה של שלושים חדשים; שלושה חודשים פסילה על תנאי מילקבָּל או להחזיק רישיון הנהיגה למשך שלוש שנים, וה坦נא הוא שהמערער לא יעבור עבירה בה הורשע או עבירה המפורטת בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה.

.6

المعרער ממן להשלים עם גזר דיןו של בית משפט כאמור.

בהתועת הערעור טען ב"כ המערער כי בית משפט קמא החמיר עם המערער יתר על המידה, עת פסל את רישיון הנהיגה שלו למשך שלושים חדשים בפועל, וכן הטיל מאסר בעבודות שירות למשך חמישה חודשים. על פי הטענה עסקין בעונש חמום, קיצוני ולא מידתי.

בהתועת הערעור צוין כי העבירות שנעברו הן עבירות טכניות שכן תוקף רישיון הנהיגה של המערער פקע עקב צבירת חובות. באמ בית משפט קמא היה אפשר למערער לחזור את רישיונו ולהציג רישיון הנהיגה תקף לאחר תשלום חובותיו, לא היה מקום לפסול בפועל את רישיון הנהיגה שלו כלל. עוד צוין כי המערער הצהיר בפני בית משפט קמא כי הוא פועל ופועל להסדרת רישיון הנהיגה וחידשו, אולם בית משפט קמא כלל לא ייחס להצהרה זו משקל. נטען כי המערער עובד שכיר בחברת מיזוג אויר, זkok לרישיון הנהיגה באופן יומיומי, בפרט בהיותו מתגורר עם הוריו הקשיים בהם הוא תומך נוכח מצבם הרפואי. לפיקר התקבש בית המשפט להתערב בעונש שהוטל בבית משפט קמא, להורות על ביטול רכיב המאסר, ולהמתיק משמעותית את תקופת הפסילה.

.7

בדין שהתקיים לא התיצב המערער. בא כוחו טען שהודיע לו על מועד הדין אולם המערער סבר כי מדובר במועד שונה. עוד נטען שהמערער מרצה מאסר בעבודות שירות ולפיכך לא יכול היה להתייצב לדין, שכן כבר החל יום העבודה. למרות זאת החלטת בית המשפט לקים את הדין בערעור ולא להורות על מחיקתו על הסף, הגם שלא נמצא סיבה מוצדקת להיעדרו של המערער מן הדין.

במהלך הדיון הוברר כי בידי ב"כ הצדדים חסר פרוטוקול של אחד הדיונים שהתקיימו בבית משפט קמא. כן הוברר כי ב"כ המערער לא היה ער לעובדה שעונש המאסר לרכיבי בפועל נוצר בהתאם להסדר הטיעון שהוצע לפני בית משפט קמא, לפיקר חזר בו ב"כ המערער מן הבקשה לבטל רכיב זה בענישה. ב"כ המערער אף הציע להחמיר עם המערער ולהאריך את תקופת המאסר, ככל שתקוצר תקופת הפסילה בפועל.

.8

ב"כ המערער התרց בטייעונו כאמור ברכיב פסילת רישיון הנהיגה בפועל, תוך הדגשה כי המערער נעדר רישיון הנהיגה בשל נסיבות כלכליות. כן צוין כי המערער הודה וכייף תיקים בפני בית משפט קמא. את עיקר הובו השלים ב"כ המערער על הטענה לפיה בית משפט קמא לא נימק את גזר דין, ובפרט לא נימק את החלטתו בדבר אורך תקופת פסילת רישיון הנהיגה בפועל, סוגיה שהייתה בחלוקת בין הצדדים ולגביה לא הושגה הסכמה במסגרת הסדר הטיעון.

נטען כי בית משפט קמא לא קבע מתחם עונש הולם, לא התייחס לנسبות השונות בהתאם להוראות הדין ולא קבע את עונשו של המערער על פי דין. סבירו ב"כ המערער כי נוכח נסיבותו האישיות של המערער יש להקלumo הקלה יתרה ולהמתיק את עונשו תוך קיצור תקופת פסילת רישון הנהיגה בפועל. זאת בפרט שעסקין באירוע אחד לעניין קביעת מתחם העונש ההולם.

9. המשיבה מצידה התנגדה לקבלת הערעור תוך הדגשה כי רכבי הענישה היו חלק מהסדר טיעון אותו כיבד בית משפט קמא. אשר לעונש פסילת רישון הנהיגה בפועל אשר הוטל על המערער, نطען כי לא מדובר בעונש חממיר. תוקף רישון הנהיגה של המערער פקע בשנת 1999 ומازה חזר המערער ושב נהוג פעמיים אחר פעם ללא רישון הנהיגה תקף. גם על פי התייקים שצורפו לכתב האישום מושא הערעור דנן נהג המערער פעמיים מספר ללא רישון הנהיגה בתוקף במהלך השנה וחצי. אמנם היה מקום לנמק בגזר הדין את ההחלטה ביחס לרכיב הפסילה בפועל, אך הדרך לרפא את הפגם אינה בקיצור תקופת הפסילה. לכל היותר ניתן להחזיר את התקיק לבית משפט קמא על מנת שינמק את גזר דין.

10. עם תום הדיון אפשר בית המשפט לצדים להגיש פסיקה על מנת לתמוך בטענותיהם. חלף הגשת פסיקה הגישו ב"כ הצדדים מסמכים בהם הפנו לפסיקה. ב"כ המערער אף ביקש כי תקופת פסילת רישון הנהיגה בפועל לא תעלה על שנה.

11. בחנתי את הנ吐נים שלפני וشكלי עניינו של המערער.
סבירני כי המערער כשל בעבירות שאין טכניות, אלא בעבירות חמורות אשר הסכנה בעטין לציבור המשמשים בדרך היא רבה, ולצדיה לזלול מתמשך בהוראות הדין. כן אציין, בנגדו לאמר בהודעת הערעור, כי המערער לא הצהיר בבית משפט קמא כי הוא פועל ופועל להסדרת רישון הנהיגה. בדיון אף نطען כי המערער טרם פרע את כל חובותיו הכספיים.

12. בשנת 1999 פקע תוקף רישון הנהיגה של המערער, אך מאז נצברו לחובתו עשר הרשעות בגין עבירות תעבורה שונות, לרבות עבירות זהות, וכן עבירות נהיגה ללא חגורת בטיחות, עבירה נהיגה בזמן פסילה וUBEIRAH נהיגה ללא רישון רכב. המערער אף נידון בשנת 2009 לעונש מאסר בפועל למשך שש שנים וחודשים ולפסילת רישון הנהיגה בפועל למשך ששה-עשר חודשים, קנס, התחייבות, מאסר מותנה ופסילה על תנאי. כפי הנראה לא היה בעונשים שהוטלו בעבר כדי לרטון את המערער, כדי למנוע ממנו מלנהוג לאחר שתוקף רישון הנהיגה שלו פקע לפני שנים, וכי להרתו מושב ולסכן את ביטחון הציבור ואת ביטחונו האישי.

13. הלכה עמננו לפיה ערכאת הערעור לא תתערב בענישה שנגזרה בידי הערכאה הדינונית אלא במקרים בהם ניתן להצביע על טעות מהותית בגזר הדין או במקרים בהם בית המשפט הדיני חרג בצוואה קיזונית מדיניות הענישה הנהוגה והמקובלת. נפסק בע"פ 5717/14 מדינת ישראל נ' גדבן (2.12.14) -

"[...] לא בណל תתערב ערכאת הערעור בעונש שגזרה הערכאה הדינונית, וההתערבות שמורה לMKRIM
עמוד 3

חריגים שבהם נפלת טעות מהותית בגין הדין או למקרים שבهم העונש חורג באופן מובהק מרמת העונישה הרואיה, וזאת גם אחרי תיקון 113 (ראו למשל: ע"פ 9097/05 מדינת ישראל נ' ורשלובסקי (3.7.2006); ע"פ 3091/08 טריינר נ' מדינת ישראל (29.1.2009); ע"פ 5931/11 עבדוליב נ' מדינת ישראל (10.6.2014)).

14. כאמור לעיל, רכיבי העונישה השונים, לרבות תקופת המאסר בפועל ותקופת המאסר המותנה, הם פועל יוצאת של הסכמה שהוצאה בהסדר הティיען. בכל הקשור לתקופה בה נפלט בפועל רישוון הנהיגה של המערער, מקובלת עלי הטענה לפיה היה מקום לפרט את הנימוקים שהביאו את בית משפט קמא להחלטתו. עם זאת, אין בהידרה של הנמקה כדי להצדיק את קבלת הערוור, אף בהדרה, כנטען מפי ב"כ המערער, לא ניתן לעמוד על השיקולים שהנחו את בית משפט קמא בקביעת תקופת הפסילה. משכך, אבחן את נסיבות ביצוע העבירות, את העריכים שנפגעו מביצוען, את מידת הפגיעה בהם ואת מדיניות העונישה הנהוגה.

15. המערער חטא כאמור בעבירה שלצדיה חומרה לא מבוטלת עת נהג לאחר שתוקף רישוון הנהיגה שלו פקע שנים רבות קודם לכן. המערער אף נהג ללא פוליסת ביטוח המכסה את נהיגתו וב.UIManagerה זו אף פגעה נספת בערכיים מוגנים. אם הייתה תאונה מתרחשת, נזיקה, או חלקם, היו עלולים להסביר נזק גם לקופה הציבורית.

המערער לא נאלץ לבצע את העבירות בעטיין של נסיבותIOC ויצאות דופן. נראה כי ההיפך הוא נכון. לא מן הנמנע כי המערער עשה לו נהוג דרך קבוע באופן זהה. אך התייחס גזר דין של בית משפט קמא לששה(!) הליכים שונים ולבירות שbowcast על פני שנה וחצי. כל עבירה שביצע המערער היא תוצאה של בחירה מודעת ומחודשת לעבור את.UIManagerה ולסקנן את הציבור. ברוי כי ניתן להימנע מביצועה. למורות הדמיון בין מעשי המערער קשה להגדירם כ'איורע' אחד לצורך קביעת העונש ההולם. אף אין לבטל את התייחסותו האישית של המערער אשר באה לבתו לא רק בנהיגה חוזרת ונשנית לאחר שתוקף רישוון הנהיגה שלו פקע לפני 18 שנים(!), אלא גם בהתייחסותו להליך.UIManagerה השיפוטי אשר אותו יום אף בחר להיעדר ממנו.

16. למורות האמור לעיל, לאחר שבחנתי את הדברים, שקלתי את טיעוני הצדדים, ועינתי בפסקה הרבה שעסקה בעבירות מן הסוג דנן, פסיקה המשקפת את מדיניות העונישה הנהוגה, סבורני כי ניתן להקל במידה מה עם המערער.

אני מעמיד אפוא את תקופת פסילת רישוון הנהיגה בפועל שהוטלה על.UIManagerה על עשרים ואחד (21) חודשים. אין שניי יותר רכיבי העונישה שהוטלו בגין דין של בית משפט קמא.

הצדדים הסכימו כי פסק הדין ינתן בהיעדרם.

המצוירות תשלח את פסק הדין לצדים ותודה קבלתו.

ניתן היום, כ"ח אלול תשע"ז, 19 ספטמבר 2017, בהעדר הצדדים.